

Distala radiusfrakturer hos barn 5-12 år: En studie från svenska frakturregistret med 25 777 patienter

Evelina Pantzar-Castilla^{1,2}, Anna Bergkvist¹, Eva Lundqvist^{1,2}

¹ Örebro universitet, ² VO Ortopedi och handkirurgi Universitetssjukhuset Örebro

Bakgrund: Distala radiusfrakturer (DRF) är den vanligaste frakturen hos barn. Det finns ingen tydlig konsensus beträffande primärbehandling av kompletta DRF. Stiffixation har rekommenderats för att undvika redislokation. Nyare studier har dock visat att gipsning skulle kunna vara tillräcklig behandling, åtminstone för barn med minst 2 års kvarvarande tillväxt. Syftet med studien var att kartlägga epidemiologin och behandling av pediatrika DRF registrerade i Svenska frakturregistret (SFR).

Metod: I denna retrospektiva studie, baserad på data från SFR undersöktes epidemiologin samt behandlingsval avseende DRF hos barn (5-12 år) under perioden januari 2015 till oktober 2022. Kön, ålder, typ av DRF, skademekanism och behandlingsval analyserades.

Resultat: Totalt 25 777 patienter inkluderades, varav 27% med kompletta frakturer. Kulmen för flickor var vid 10 årsåldern 11,742 (46%) och för pojkar, vid 12 årsåldern, 14,035 (54%). Incidens rate ratio (IRR) för stiffixation för flickor kontra pojkar var 0.81 (95% konfidensintervall (CI) 0.74-0.98, $p < .001$). Med 5 år som referensålder, var IRR vid åldern 11 år 0.82 (95% CI 0.68-1.00, $p = .047$) och för åldern 12, 0.79 (95% CI 0.66-0.96, $p = .016$).

Konklusion: Endast gipsbehandling var den dominerande behandlingsmetoden (76%). DRF var vanligare hos pojkar jämfört med flickor, med en kulmen vid 12 år. Yngre barn och pojkar med komplett fraktur hade större sannolikhet att behandlas med stiffixation jämfört med äldre barn och flickor. Ytterligare studier behövs för att tydliggöra indikationen för stiffixation av pediatrika DRF.